

Témy dizertačných prác

Študijný program: **voľné výtvarné umenie**

Akademický rok: **2020/2021**

Forma štúdia: **interná/externá**

Dĺžka štúdia: **4/5**

1/ Idea a realizácia výtvarného diela. Odkaz a mediálna modifikácia výsledku, súvzťažnosti medzi pôvodne projektovaným autorským modelom a partikulárnym významom vzniknutého artefaktu. Rovnocenné podoby a alternatívne riešenia.

školiťel': prof. PhDr. Peter Rónai, akad. maliar

Alternatívne polohy technologického stvárnenia – moduly, séria a multiple. Klasické a súčasné technologické postupy - grafika, maľba a objekty. Postmoderná redefinícia kultúry.

2/ Individuálne mytológie vs. Kresba a grafické disciplíny. Kresba v priestore a priestor v kresbe – symbol/znak v digitálnej podobe. Interdisciplinárne paralely v súčasnom výtvarnom období.

školiťel': prof. PhDr. Peter Rónai, akad. maliar.

Súvzťažnosť tradičných mediálnych postupov a súčasná digitálna technológia. Transponovanie autorskej kresby do priestorových disciplín – výtvarné umenie v architektúre a 3D realizácie. Automatická kresba „náhoda“ ako reálna súčasť výskumného procesu – filozofické paralela umenovedy klasickej moderny minulého storočia.

3/ Aktant ACC

(Materiálne a imateriálne aspekty tvorby kultúrnych situácií)

školiťel': doc. Mgr. a. rt. Radovan Čerevka, ArtD.

Mohutná vlna umeleckého aktivizmu 60. rokov i Beuysov antropologický prístup otvorili perspektívy širšieho chápania umeleckej praxe ako aktéra socio – kultúrnej, politickej zmeny a edukácie ako procesu emancipácie. Na pozadí „smrti autora“ sa emancipuje i umelecká ambícia zasahovať do širších kultúrnych procesov a priamo ovplyvňovať (alternovať) dianie iniciované štandardnými inštitúciami. Dnešná pomerne častá hyper - pozícia umelca – kurátora - manažéra (atď.) neprináša automaticky efekt novej hybridnej kvality, nie je obvykle výsledkom cieleného zámeru, ale nevyhnutného združovania rolí v snahe uspieť na trhu umeleckej prevádzky či jednoducho prežiť v (turbo) kapitalistickej realite. Ak ale príde na tvorbu inscenovaných udalostí a eventov, (s ktorými má neskorá avantgarda svoje skúsenosti), aká je dnes možnosť vytvárať na báze „manažovania“ týchto pozícií vlastnú esenciu umeleckej tvorby ? Z perspektívy sociológie umenia (B. Latour) môže *Aktant* ako živý (dajme tomu autor) i neživý zdroj jednanja (dajme tomu dielo) sprostredkovať špecifické podmienky interakcie. Kultúrne situácie (z dlhodobého hľadiska) a eventy (ako sekundárne udalosti) sa v rukách umelca stávajú potencionálnymi výrazovými prostriedkami – tzv. supermédiom na: vytváranie vzťahov a platforiem, sieťovanie, kolaboráciu a edukáciu, akciu a akceleráciu.. Komplexita týchto prejavov je univerzalistickou výhodou, ktorá ho paradoxne od umenia (chápaného v tradičnom rámci) vzdáľuje. Preto je výzvou nie len vznik edukačnej platformy smerujúcej k reflexii naliehavých javov súčasnosti ale i preskúmanie možností aktivít akceleračnej interdisciplinarity ako autonómnej umeleckej činnosti a jej výrazových prvkov.